

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. 7. szám

2003. JÚLIUS

Sarlós Boldogasszony napjára

*Sarlós Boldogasszony napját Isten elhozta,
A szegény és a gazdag nagy örömmel várja.
Itt van már az aratás, jön az isteni áldás,
Szálljon fel hozzád, Mária, buzgó hálaadás.*

*Mária is munkálkodik Paradicsomban,
Angyalokkal és szentekkel a mennyországban.
Szép arany kalászokat, aratja a rózsákat,
Szent Fia csűrérébe gyűjti az igazakat.*

*Minket is vár Szűz Mária, hogy learasson,
Szent Fiának, Úr Jézusnak hogy bemutasson.
Te is arany kalász vagy, de bűnökkel rakva vagy,
Folyamodjál Máriához, akkor el nem hagy.*

*Ó Mária, Örzsébettel jöjj segítségül,
Nyerjetez nekünk kegyelmet az Uristentül:
Bűneink megbocsássa, szálljon reánk áldása,
Amint szállott Örzsébet- és Zakariásra.*

(Bálint Sándor közlése nyomán)

Benedictus fructus ventris tui

Templombúcsúnk ünnepe egy emberöltővel ezelőtt nagy készülődést jelentett a környék számára. Takarítás, sütés-főzés, hogy mire itt az ünnep, és a mézeskalácsárusok is felállítják sátraikat, minden rendben legyen. Az árusok kívül, a templom mellett árulták portékájukat. Belül a templomot különösen kismamák keresték fel szép számban, hogy imádkozzanak a szívük alatt hordozott életért. Ma már nem jönnek a mézeskalácsosok, és a kismamák is egyre fogynak. De az ünnep lényege, a búcsú, most is éppolyan fontos számunkra. Ezen a napon nem kell messzire zárandokolnunk, hogy a kegyelem állapotában búcsút nyerjünk, bűneink következményének elengedését. (Részletesen ismerteti ezt a *Búcsú a bűnöktől* c. írás lapunk 2000. júliusi számában.)

Templomunkban Mária ma is várja az áldott állapotban lévő édesanyákat. Igen, az áldottakat, nem pedig - mint közkeletű tévedéssel mondjuk - a terheseket. Hiszen a gyermekvárás nagyszerű meghívás. Ezen az ünnepen arról emlékezünk meg, szíve alatt a gyermek Jézussal meglátogatta idős rokonát, Erzsébetet. „Áldott a Te méhednek gyümölcse, Jézus, akit Te, Szent Szűz, Erzsébetet látogatva méhedben hordoztál.” Mária, Jézus hordozója, a legszebb templom. Ó, Mária! „*Méhed az Istent hordta, akinek fenségétől megreszket az ember. Tested az izzó parazsat zárta magába... Te vagy a kosara a tüzes izzásból jövő kenyérnek, és ennek a bornak kelyhe. Ó, Mária, a te öledben érik az odaadás gyümölcse!*”

Keglevich Lászlóné

Újlaki szentek: Szent Tamás

A nevezetes apostol szobra templomunkban balra hátul fent, a Szent Antal oltár párkányán jobboldalt található, párban Simon apostollal. Tamás egy hosszú kardot tart attribútumként a kezében. A szobrok az oltárral együtt 1777-78-ban készültek, alkotójuk nevét nem jegyezték föl.

Sokakban egyetlen asszociáció ébred az apostol nevének hallatán: tamásodik. (Sőt, az apostol nevéhez szólás is kapcsolódik Bálint Sándor szerint: *Szent Tamás szolgája vagyok*, mondták elődeink abban az értelemben, hogy 'hiszem, ha látom'.) Hitetlen Tamás történetében a racionális mai ember nagyon magára ismerhet; de sohase felejtsük, hogy a nagy kételkedő örömmel hagyta meggyőzni magát, odaadóan kiáltva föl: „*Én Uram, én Istenem!*” (Jn 20,28)

Tamás nem alkalmazkodó beszélgetőpartner. Makacsul tudni akar. Amikor Jézus azt mondja: „Hisz ismeritek az utat, ahova megyek”, nem röstell ellenkezni: „Uram, nem tudjuk hová mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?” Kérdésével hatalmas választ szerez nekünk: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet*” (Jn 14,6). És lehet Tamás bármilyen keményfejű, odaadásban példát vehetni róla: „*Menjünk mi is, haljunk meg veled együtt!*”, kiáltja, amikor Jézus Judeába készül a halott Lázárhoz (Jn 11,17).

A legendák és az apokrif irások szavahihetősége ugyancsak kétséges, sok gondolatuk mégis figyelmet érdemel. Hogy Tamásról számos ilyen írás maradt fenn, jól bizonyítja az apostol tekintélyét a következő keresztény nemzedékek körében. Cezareai Euszébiosz ókori *Egyháztörténete* úgy tudja, hogy Tamás a pártusok földjén hirdette az evangéliumot. Ugyanebben a műben olvashatjuk az edesszai Ebgar király legendáját, aki betegségében Jézushoz fordult volna segítségért.

aki betegségében Jézushoz fordult volna segítségért. Jézus mennybemenetele után Tamás küldte el egyik tanítványtársát, aki meggyógyította és népével együtt megtérítette a királyt.

Az edesszai Tamás-kultusz jele, hogy itt keletkezett a III. század közepén a *Tamás tettei* című apokrif irat. Ebben olvasható sok egyéb mellett, hogy Tamást egy indiai király mint a világ legjobb építészt alkalmazza. (Ezért gyakori attribútuma a szögmérő vagy valamely egyéb építész-szerszám.) Tamás azonban a királyi palota helyett Isten országát építi, a hitet terjeszti, amiért sok viszontagság éri. A vértanúhalált India egy másik részén szenved el, ahol egy pogány pap karddal átszúrja. Az indiai Malabarban élő keresztények mindmáig „Szent Tamás kereszté-

nyeinek” nevezik magukat (számukat 1600 körül 75 ezerre becsülték, ma pedig kb. tizszerannyian vannak).

Indiában egy, a VII. századra datált kereszt emlékeztet feliratával Tamás állítólagos sírhelyére. Holttestét szír keresztények kérésére a legenda szerint Edesszába vitték, Szent Jeromos martirologiuma szerint július 3-án. Az 1969-es egyházi naptárrendezés során erre a napra került vissza Szent Tamás ünnepe december 21-éről.

A Tamás apostolhoz kapcsolt apokrifek közül talán legérdekeesebb az ún. *Tamás-evangélium*, amely (állítólagos) Jézusmondások gyűjteménye. A mondások jelentős része ismerős a kánoni evangéliumokból, de a többiek között is akad megszívlelendő: „*102. Jézus mondta: Jaj nektek, farizeusok! Ahhoz a kutyához hasonlítotok, amely odafekszik a barmok jászolára. Nem eszik, de a barmokat sem engedi, hogy egyenek.*” Jaj, csak nem vagyunk mi is ilyenek, Uram!?”

Szaszovszky József

Egyházközségünk rendszeres programjai

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰

szombat: 6³⁰, 19⁰⁰

vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és első szombaton az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár

(hittantermek előterében):
vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

folytatás a 2. oldalról

Másnap reggel szentmise után folytattuk utunkat Körmentre, ahol Gyürki plébános atya mutatta be Boldog Batthyány László emlékeit, végigjártuk a helyeket, ahol családjával élt, imádkozott, dolgozott. Ebéd után Puskely Mária nővér kíséretében néztük meg a kastélyt, és az elhagyatott nagy parkban elálmlétkodtunk a 700 éves, 37 méter magas, szépen zöldellő platánfán, mely Isten teremtő dicsőségét hirdeti. A fa törzsét tizenötven tudtuk körbe-fogni, gyermekeink közül a bátrabbak megpróbálták megmászni rá, többkevesebb sikerrel.

Zarándokutunkat imával-énekkel hálát adva fejeztük be. Hazafelé elgondolkoztunk: mit üzen Dr. Batthyány László és családja a XXI. század katolikus édesapáinak és családjainak. *Legyenek: szó, fény, kovász, a világot szellemében és erkölcsében átalakító erő, s ennek titka az imában, a hitben, a bizalomban rejlik.*

Horvay Mária

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Júliusi naptár

2. Sze. **Sárlos Boldogasszony**
3. Cs. **Szent Tamás apostol**
11. P. **Szent Benedek, Európa fővédőszentje**
15. K. **Szent Bonaventura**
18. P. **Szent Hedvig**
22. K. **Szent Mária Magdolna**
24. Cs. **Árpádházi Szent Kinga**
25. P. **Szent Jakab apostol**
26. Szo. **Szent Joákim és Szent Anna**
29. K. **Szent Márta**
31. Cs. **Loyolai Szent Ignác**

Hírek, hirdetések

- Dr. Balás János atya, aki 40 évig volt a margitszigeti Szent Mihály kápolna lelkipásztora, ezt megelőzően Újlakon szolgált, pappászentelésének 65. évfordulóját ünnepli. Ünnepi vasmiséjét július 6-án 10 órakor mutatja be a Szent Mihály kápolnában.
- Búcsúünnepünkön, június 29-én az esti szentmise után kb. 8 órakor ünnepi hangverseny lesz templomunkban újlaki zenészek közreműködésével. Adományokat a templom restaurálására szívesen fogadunk.
- Június 16-tól élénk részvétellel és változatos programokkal működik a plébániai napközi. A szervezők a utolsó heti foglalkozásokra (június 30 - július 4) is szeretettel várják az érdeklődőket.
- Újságunk fényképeit Sóllyom László készítette. Fáradozását köszönjük!

Ének a csendben

Június 17-én különleges alkalomra gyűlt össze a Cantilena kórus a Margit kórház kápolnájában. Az ének ezúttal az elfekvő és rákos betegeknek szólt. Az énekkar mély áhítattal és tisztelettel igyekezett előadni a repertoár legszebb darabjait.

J. É.

Postánkból

Tisztelt Szerkesztőség!

Június 10-én a februárban újraindított nyugdíjas klub mozgalmas négy hónap után megtartotta félévi záró összejövetelét. Rendkívül jó hangulatban, régi élményeket felidézve, ünnepi terített asztal mellett órákat voltunk együtt, mégis néhány pillanatnak tűnt az egész. Télen nyolcan kezdtük, mára huszan vagyunk, és reményeink szerint augusztus végi találkozókon már harmincan lehetünk.

A mozgalmas hónapok alatt megismertük, megszerettük egymást, és készek vagyunk arra, hogy egymást mindenkor megsegítsük a bajban. Programjaink gördülékenyek, sikeresek voltak. Jártunk a Kiscelli kálvárián, a Margitszigeten, Újpesten rajzkiállításon. A sziklakápolnában a pálosok történetének megismerésén kívül misét hallgattunk, és alkalmunk nyílt gyónásra is. Jó érzés volt, hogy csoportunk együtt állt az oltár előtt és részesült az áldozás szentségében.

Minden találkozás ünnepnek számított, hiszen vezetőnk, Mária tudása legjavát adta. Mesélt küzdelmes életéről, munkájáról, sikereiről, az ásatásokról. Újra fiatalnak, az élet dolgai iránt érdeklődő embernek éreztük magunkat. Megelevenedett számunkra a régmúlt, hazánk történelme. Évek óta nem hallott költőkre emlékeztünk, meghallgattuk verseiket.

Ezúton szeretném mindannyiunk nevében hálánkat kifejezni, és Mária áldozatos munkáját megköszönni. Minden jót kívánva kérjük a jó Istent: tartsa meg őt nagyon sokáig!

Hazadi Sándorné

Ugyanebben a témában még egy levelet kaptunk. Szerzője a programok és Kálmán Mária munkájának méltatása mellett szubjektív tapasztalatairól is beszámol:

...Engem két klubtag az utcán szólított meg azzal, hogy ismernek a templomból, és szívvel-szeretettel meghívtak soraikba. Magányos lévén a következő alkalomra elmentem kíváncsian, mi van ott, ami annyi figyelmet, mosolyt és szeretetet ad. Nem csalódtam! Az ott lévők szeretettel fogadtak, kedves lényükkel egykori diáktársaimat idézték fel bennem.

...Sok idősebb klubtársunk komoly egészségügyi problémákkal küszködve, botal, fájós lábbal is mindenhová eljött velünk. Most már várom az ősz, hogy ismét együtt lehessünk, és heti egy alkalommal hasznos, tanulságos programunk legyen. Külön köszönjük az Újlaki Plébániának, hogy helyet biztosít számunkra.

K. F.-né

Családi események

A keresztség szentségében részesült: június 9-én Lengyel Réka Borbála és Tóth Miklós Botond, 15-én Varga Szabolcs, 21-én Alessia Katalin Calzolari.

Örök hűséget esküdött egymásnak: június 7-én dr. Deutsch Norbert és Wild Noémi, 21-én dr. Melles Imre és Ács Ildikó, valamint Alessandro Calzolari és Darvas Katalin.

Halottaink: Kiss Józsefné (84), dr. Ott György (70), Kuk Miksáné (84), Rudnák Károlyné (61).

Idén érettségiztek: Angyal Bernadett, Dobó Rita, Kocsis Ádám.

Friss diplomásaink: Füle Katalin (angoltanár) Jobbágy Zsuzsanna (hegedűtanár), Kenyéri Vera (tanítónő), Kisfaludy Márta (hegedűtanár).

Tavaszi Nagymaros

„Szeretet az Isten! Aki szeretetben marad, Istenben marad, és Isten Őbenne.” Ezzel a gondolattal indult el egy csapat Újlakról az idei első nagymarosi találkozóra. Csodálatos nap volt, hiszen mindnyájunknak rengeteg erőt adott az a tudat, hogy Nagymaroson ennyi keresztény fiatal gyűlik össze, és nem vagyunk egyedül hitünkkel, kérdéseinkkel. Aznap a választ is megkaptuk kételyeinkre: mindent le tudunk győzni keresztényi szeretetünkkel, azzal a szeretettel, melyet Krisztustól kapunk. Hiszen Ő így szólt: „Arról ismerjék meg, hogy tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.” Hogyan valósíthatjuk ezt meg az egyházban, és személyes életünkben? Hét előadás szólt erről - hiszen a szeretet kifejezésére rengeteg lehetőség adott -, ezek közül én Kerényi Lajos atya választását hallgattam meg. Életéből apró motívumokat kiragadván mutatott rá, hogy „Isten mosolya” mindenütt ránk ragyog, szeretetet sugározva. Még a legreménytelenebb helyzetekben is Órá bízhatjuk magunkat, hiszen Nála jobban senki sem ismer minket, tudja, hogy mire van szükségünk.

Ez igen nagy segítség nekünk most is, ebben a zűrzavaros világban, ahol vesztélyben nincs hiány, legyen szó médiáról, iskoláról vagy embertársainkról.

Felbuzdulva jöttünk ki hát az előadásokról, de az ebédszünetben volt időnk egy kis játékra is a Dunaparton, ahol levezethettük fölőseleg energiánkat. Megnyugodott szívünket pedig szentségimádás és szentmise keretében tehetjük az Úr elé, tettekre való erőt várva, melyből úgy hiszem mindannyian kapunk, ma is.

Munkácsi Anna

Papszentelés Esztergomban

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.” (Jn 15,16)

Június a papszentelések, papi jubileumok hónapja. Ilyenkor különösen megnyitjuk szívünket az Úr felé: könyörgünk papjainkért, hálát adunk értük. Idén nagy öröm volt, hogy plébániai közösségünk együtt vehetett részt ezen a kimagasló ünnepen. Köszönhető volt ez annak, hogy az Úr a mi egyházközségünkben is hívott munkást szőlőjébe, Mazgon Gábor személyében.

Imádságos lélekkel indultunk el. Útközben Gyuri atya beszélt nekünk a papszentelés liturgiájáról, a papi hivatás mélységéről. Zsolt karnagyunk énekekkel és a Mindenszentek litániájával hangolt minket a szent cselekményre.

A bazilika zsúfolásig megtelt, jelezve, hogy a papszentelés sokak számára fontos esemény. Új érsek atyánk öt fiatal szentelt fel ezen a napon az Úr és az Anyaszentegyház szolgálatára. Az ének lelkesen szállt az ég felé a tömjénfüsttel együtt.

Az ünnepélyes bevonulást követően a szokásos módon folytatódott a szentmise. Az Evangélium felolvasása és a szentbeszéd után a jelöltek kiválasztása és ígéretei következtek. Majd a liturgia legmegrendítőbb eseménye: a szentelendők arca borulva, mi többiek pedig térdelve énekeltek a Mindenszentek litániáját, kérve az összes szent közbenjárását a választottakért. Ezután az érsek atya kézrátétellel átadta a papi hatalmat és elmondta a felszentelő imát. Az egyházmegye papsága is imádkozott egyenként a jelöltek fölött. Közülük néhányan beöltöztették miseruhába új paptársaikat. A szentelő püspök krizmával kente meg az új papok tenyerét, hogy ezután Szentlélekkel felkenve mutassák be az áldozatot Istennek, megszentelve az egész keresztény népet. A felszentelt megkapták a paténát és a kelyhet az áldozati adományokkal. A jelenlévő papság békecsókot váltott az újonnan szenteltekkel, akik az oltárnál első szentmiséjüket mutatták be az érsek atyával és jubiláns paptársaikkal közösen.

A papszentelés nagy ünnep, a papi hivatás kegyelem. Kérünk kell az aratás Urát, küldjön munkásokat aratásába. Imádkozzunk sokat papjainkért, a most szenteltekért és minden papért. A legszentebb feladat az övék itt a földön: a szent áldozat bemutatása, a szentségek kiszolgáltatása. Krisztust képviselve ők kötik össze a földet az éggel.

Köszönjük meg életáldozatukat, szolgálatukat és adjunk hálát értük!

Sütöri Ágnes

Eltemették Faddy Otmár atyát

Mialatt Esztergomban papszentelés volt, a budai Margit körúti ferencesek a sokak által ismert és szeretett Otmár atyát temették. Május 26-án töltötte be 94. életévét. Előző nap, hősök vasárnapján, gyereknapon mintegy három havi gyógykezelés után (nyílt bokatorés) szentmisén kívánt részt venni tolokocsiban a sekrestyében. Mise után rég nem látott tisztelői körében elesett, koponyaalapi törést szenvedett. Eszméletét nem veszítette el, még egy hétig élt a baleset után. Június 1-jén, Jézus mennybemenetelének vasárnapján magához vette az Úr. Szép napon!

Sok rendtestvérét Szegedre szólította a rendi káptalan e napokban, ezért kevesebb koncebráló atyával, de a hívekkel zsúfolásig megtelt templomban mutatta be a szentmisét Hegedűs Kolos plébános atya. Meleg hangon búcsúztatta Otmár atyát. Hálával említette szüleit, akik nyolcadik gyermekként fogadták őt Istentől. Fő műveként kiemelte, hogy az egész országban járt népmisziót tartani, Újlakon 1947-ben egy héten át misziózott. (1991-ben a nagybőjti triduumot tartotta templomunkban).

Élete végéig végezte a vasárnapi déli miséket. Állandóan rendelkezésére állt gyónóinak, lelket öntött kesergő magyar testvéreibe...

A gyászmise után a temetési szertartás következett. A Szent Korona Társaság tagjai vállukra emelték a koporsót, és utolsó útjára a rendház kriptájába vitték Otmár atya tetemét. A krypta szűknek bizonyult, a hívek a belső udvarban hallgatták kihangosítva a búcsúztatókat és a beszentelés szertartását.

Otmár atya készült a túlvilágra. Néhány héttel halála előtt a tőle megszokott humorral mondta: „Ha a tisztítóhelyre kerülök, dörömbölni fogok az ajtón, hogy engedjenek ki onnan, mert voltam én a földön eleget börtönbe zárva.”

Imáinkban azt kívánjuk Otmár atyának, hogy hangozzék felé az Úr szava: „Derék és hú szolgám, a kicsiben hú voltál, jöjj be Urad örömébe.”

János atya

Pünkösdi örömök

„Az Isten országa öröm a Szentlélekben” (Gal 5,22)

Pünkösöd vigíliáján az esti szentmise előtt pünkösdi imaest volt templomunkban. Mintegy negyvenen – fiatalok és idősebbek egyaránt – hívtuk a Vigasztalót, az Igazság Lelkét, a Szeretet Lelkét. A szentírási idézeteket a szentségi Jézus jelenlétében elméledtük át, nyitogattuk szívünket. Közben énekekkel fohászokdtunk: Jöjj, Lángoló! Jöjj, Szentlélek Isten, jöjj! A közös ima után öröm töltötte el szívünket és a vágy, hogy az ünnepek elmúltával is Isten Szentlelkére hagyatkozzunk.

Pünkösöd az Egyház születésének is napja. Ezzel az ünnepi alkalommal élve két kisgyermeket ke-

resztelt János atya pünkösdhétfőn, a ½ 11-es szentmisén. Egyházközségünk világi elnökének, Fejérdy Tamásnak egyik unokája és karnagyunk, Tóth Miklós Zsolt kisfia részesült a keresztségi szentségében, lett a Szentlélek temploma, Egyházunk új tagja. A szentmise hangulata az első pünkösödöt idézte: a jelen levő sok kisgyerek mind a „saját nyelvén” imádkozott. Mindez azonban nem vonta el figyelmünket a szertartásról, együtt örültünk egyházközségünk megfiatalodásának. Réka és Botond régi magyar nevek mellé a szülők Borbálát és Miklós püspököt választották a gyerekek védősztentjéül, e nevek jelentéséről, viselőjük életéről beszélt röviden János atya prédikációjában. Ezután következett a keresztelés szertartása Réka hangos és Botond álmos részvételével, több kisgyermek kíváncsi tekintetétől övezve. Jó alkalom volt ez saját keresztségi fogadalmunkról, valamint szülői, keresztszülői feladatunkról is elgondolkodnunk. A szentmisét a Cantilena kamarakórus éneke tette még ünnepelesebbé. Az ünnepi esemény a plébániaudvaron fehér asztal mellett ért véget.

H. B. E.

Szeredi Ervin

Újlaki arcok

Egyházközségi képviselőtestületi tagnak lenni ma is felelősségteljes feladat, de egyféle felelősségtől ma mentesek vagyunk: az állammal szembenitől. A hatvanas években, amikor Bády plébános úr Ervin bátyánkat a képviselőtestületbe szólította, ugyancsak számítani lehetett állami felelősségre vonásra.

Ő vállalta a kockázatot, ami akkor is tiszteletreméltó, ha ennek - szerencsére - nem lett negatív következménye.

Szeredi Ervin Szirákon született 1929-ben. Állatorvos édesapja 1940-ben a földművelésügyi minisztérium tisztviselője lett, akkor költözött a család az Ürömi utcai házba, ahol Ervin ma is lakik. Az akkor frissen épült házba a felső középosztály tagjai költöztek; a havi lakbér 180 pengőt tett ki! Tanulmányait az Árpád gimnáziumban folytatta, mígnem a háború végén a családot Kőszegre menekítették. A sóki-mondó apa egyszeriben Sopronkőhidára került, a többiek Nyugatra, ahol anyjuk a nélkülözések áldozata lett. Bajorerdőn sok magyar emigráns sodródott össze, Ervin és bátyja Szelezky Zitával, Nyírő Józseffel, Wass Alberttel is megismerkedett. Iskolába is jártak, úgyhogy Ervin már egy gyorstalpaló érettségi birtokában érkezett haza édesapja hívására Magyarországra.

Mint értelmiségi család sarja (apját az új rendszer is bebörtönözte), továbbá nyugatos és vallásos személy, vasbetonöntéssel foglalkozott egy épületelemgyárban. Közben estin megszerezte a hazai érettségit (a kintit inkább elhallgatta), ezután munkahelyén normás, esti tanulmányaiban pedig joghallgató lett. Ezt a helyzetet a néhány héttel később kitört forradalom ugyancsak felkavarta. Ervin aktívan részt vett az eseményekben (a Széna tér környékén), ezért fél évre előzetesbe került, de a vádemelés meglepetésre elmaradt. Sőt, nyáron pótolva az elmaradást, szeptemberben az új évfolyamot is megkezdhetette; különös érzés volt két paddal maga előtt ott látni valatőtisztjét.

Ervin ipart váltott, az asztalosszakmában helyezkedett el. 1961-ben kapta meg segédlevelét, valamint jogi diplomáját, és az év jelentőségét beteljesítendő házasságát is ekkor kötötte. Védőnő feleségétől négy gyermeke született, akik tán kivétel nélkül Újlakon járultak valamennyi beavató szentséghez.

Az asztalosszövetkezetben „fusizni” is lehetett, így megvolt a család létalapja. Ervin a hatvanas évek végén érezte úgy, hogy mégiscsak érdemes elővennie diplomáját, és a következő 20 évben a bútortiparban jogászokdott egyre felelősebb beosztásban. Emellett a fúrás-faragást sem hagyta abba; korábban pénzért vállalt munkákat, ma már csak házi használatra készít ezt-azt a nyaralótelken ma is meglévő műhelyben.

Ervin bátyánk 50 évvel ezelőtt a baldachint vitte a körmenetben Újlakon. Ez a mai békésebb időkben már a fiatalabbak dolga, de változatlanul szeretettel látják őt és látnák gyakrabban is az újlaki szertartásokon és programokon hitbéli testvérei és főképpen a szentségi Jézus.

Batthyány-zarándoklat

Szentháromság vasárnapján egyházközségünk családközösségéből tizennégy felnőtt és tizennyolc gyerek hat autóval és tele várakozással indult útnak. Útközben rózsafüzért imádkozva jutottunk el Körmendre, ahol Puskely Mária nővérral kiegészült csoportunk folytatta útját Güssing, azaz Németújvár felé. A ferencesek templomában, ahol a Batthyány család kriptája van, az egyik ferences atya kalauzolt minket. A gyerekekhez is volt néhány szava, felfedeztük, hogy az oltárkép itt is a két kismama találkozását ábrázolja, mint itthon nálunk. A gyerekek érdekesnek találták az ősi Batthyány családi címert is a benne lévő perlikánnal. Áhítatos csendben megnéztük a boldoggá avatott orvos édesapá hamvait tartalmazó égő gyertyákkal körülvett sírhelyet. Innen lementünk az alig megvilágított kriptába, ahol a Batthyány család elhunytjainak koporsói sorakoznak egymás mellett, nem befalazva fülkékben, mint máshol. Minden koporsón jól olvasható a név és az évszám, itt vannak Boldog Bat-

thyány László pici korban elhunyt gyermekei, mint ahogy Lili lánya is, aki már ebben a században, 2001-ben halt meg. Ezután visszatértünk a szentéletű orvos hamvaihoz, itt kértük közbenjárását az Úrnál az újlaki egyházközségért: papjainkért, családjainkért, betegeinkért, főként pedig a velünk zarándokló Gergőért. Énekünk betöltötte az egész templomot, különösen amikor himnuszunkat énekeltük.

Kis pihenés után felsétáltunk a család ősi várába, ahová örömmel kísért minket Batthyány László egyik unokája, aki a városban él. Szívesen elbeszélgetett velünk. Végigjártuk az ősi szobákat mint múzeumot, majd a kápolnában hazánkért fohászokdtunk: Isten hazánkért térdelünk elődbe, énekeltük.

Késő délután indultunk szálláshelyünkre, Csörötnekre, ahol az „Örök Ige” templomában vasárnapi misén vettünk részt. Bár nagyon fáradtak voltunk, a Szentháromság titkáról szóló prédikáció mélyen elgondolkodtatott bennünket.

folytatás a 4. oldalon